

fortænter ikke den ærede Minister i, at han, efter at det var blevet ham klart, at han havde Finantsudvalgets Flertal paa sin Side i denne Henseende, har sagt: Jeg stiller med Fornøielse dette Forslag, der fra den personlige Side ved Sagen har en saadan Tilslutning. Jeg anser en saadan Fremgangsmaade for meget naturlig og kan godt forstaa, at den ærede Minister er gaaet denne Vej. Selv om der kunde være Betænkeligheder fra den ærede Ministers Side af samme Art som nogle af dem, jeg har fremsat, forstaaer jeg godt, at den ærede Minister er gaaet med Flertallet i denne Sag, og jeg har ikke ved mine Ord villet antyde Nogetsomhelst til Forkleinselse af denne eller hin Person eller negte, at Denne eller Hin kunde fortjene, at et andet Hensyn gjordes gjældende end det, som jeg efter hele vor historiske Udvikling maa finde er det Principrigtige ved denne Veilighed. — Med Hensyn til Vædringsforlaget under Nr. 59, der jo maa antages at blive vedtaget, da der er saa stort Flertal for det, og som angaar en Bygningsforandring paa 10,000 Kr., vil jeg kun sige, at jeg nærmest staar paa det Standpunkt, at jeg kun anser det for en Udsættelse af Hensyn til den finantsielle Balance ved Theatret, og at det mindre er en Realitetsindvending imod selve Foretagendet; i alt Fald staar jeg saaledes, hvad jeg ogsaa har fremhævet, idet jeg ikke kan skjønne rettere, end at de Grunde, der ere fremførte for en saadan Forandring, tale for, at den sker i den nærmeste Fremtid, og at det vil være i Theatrets Drifts, altsaa i Statens velforstaaede Interesse, men jeg benægter ikke det andet Hensyns Betydning, navnlig som et Fingerpeg for hele Driften og for hele Driftsbudgetets Afvælgelse, det vil sige, forsaavidt man naturligvis forudsætter, at Budgettet afvælgtes i Overensstemmelse med de virkelige Forhold. — Delvis nærer jeg den samme Betragtning om Forslaget under Nr. 60, og jeg har ogsaa kun undladt at gjøre denne Betragtning gjældende af de samme Hensyn, som jeg nævnte ved Forslaget under Nr. 59. Det er ikke for at bevilge Mindre til Theatret, men det er i Virkeligheden, naar jeg har disse Anskuelse, for at bevilge saaledes, at Bevillingen bliver besparende, at den kan fremkalde en fornuftig Økonomi. Jeg gaar med Flertallet i disse Par Punkter, fordi jeg indrømmer, at Balancehensynet kan som et Fingerpeg, en Henvisning have en ikke ringe Betydning. — Angaaende Forslagene under Nr. 61—64 skal jeg ikke undlade at udtale, at det har været mig hjært baade at forhandle med den ærede Minister om disse Forslag og at slutte mig til hans Opfattelse. Den Opfattelse tiltaler mig i høi Grad, der ogsaa fra den Side af Salen, hvortil jeg hører, mere og mere trænger sig igjennem, at naar vi paa det materielle Omraade til Udviklingen af vore Kommunitationsmidler og til militære Formaal anvender Hundrebetusinder, ja Millio-

ner, vil det i finantsiel Henseende have overmaade lidt at betyde, om vi samtidig anvende nogle faa Tusinder eller Hundreder mere paa videnskabelige, aandelige Omraader, og at jo mere trykket vor Stilling er i literær Henseende paa Grund af vor begrænsede Høgheden og de begrænsede Omraader for vort Modersmaal og andre herhenhørende Forhold, desto villigere maa vi være til at yde dem vor Anerkjendelse, som under disse trange Kaar arbejde i denne Retning til Oplysning for vort Folk og lægge de store Gvner for Dagen, som de ere komne i Besiddelse af. En Betingelse for, at saadanne Mænd kunne stifte nogen virkelig Nytte og komme frem ad den videnskabelige og kunstneriske Bane, er ofte den, at man paaskjønner deres Virksomhed og i Tide støtter den, saa at de forskellige Anskuelse kunne faae Veilighed til uden overveitende pefuntære Vanfeligheder paa dette aandelige, ikke haand-ribelige Omraade, at arbejde eller brydes med hinanden, og det er min Mening, at vi først paa denne Maade ville kunne vente en Frugtbar-gjørelse af den Slags Bevilling. Jeg skal indrømme, at vi have givet mange gode Bevillinger til udlevede Folk eller til Folk, der ikke i nogen-somhelst Henseende have funnet Løse Opgaver, der interessere. Jeg glæder mig over, at man nu har indtaget et noget friere Stede i den Henseende og søgt at gjøre det mere muligt for gode Kræfter, friere, uden at behøve at offre for-meget af deres Tid til andre mofommelige Ar-beider til ingensomhelst Nytte, at hengive sig til, hvad der isølge deres Gvner er nyttigt for Folket. Hvad den ærede Taler fra Sønderfj (Højmark) yttrede, skal jeg slet ikke komme ind paa; jeg antager, at han staar mutterskene i denne For-samling, og at han overhoved kun lidet har sat sig ind i de Betingelser, som et frit aandeligt Samliv og en frit aandelig Virksomhed forudsætter, ikke mindst i et lille Folk som dette.

Th. Nielsen: Den ærede Minister bemærkede i Anledning af den Negtelse, der er fore-slaaet med Hensyn til den faste Kapellan i Gi-strup, at der er en overmaade stor Trang tilstede, og at denne Trang, naar ikke dette Vædringsfor-slag nu vedtages, ikke vil blive tilfredsstillende i en overfluelig Fremtid, thi, sagde den ærede Mini-ster: en Omordning af de kirkelige Forhold i disse Egne vil vare saa længe, at Trængens Uafhjel-pning saa maa skydes ud i en ubestemmelig Frem-tid. Jeg kan ikke indse, at dette skulde være Til-fældet, thi den væsentligste Grund til Udsættelsen er den, at der netop paa det Sted, hvorom der er Tale, stode 3 Amter sammen, nemlig Veile Amt, Ringkjøbing Amt og Skanderborg Amt, til-lige med tvende Stifter, nemlig Aarhus Stift og Ribe Stift. Jeg kan vel indse, at det kan være nogen Hindring for de kirkelige Forholds Ord-ning, at flere Amter stode sammen, saavel som at